

Nieuwsbrief 'Altijd Jarig'

Uitgave van de archiefgroep 'Altijd Jarig'
van KSA Noordzeegouw.
Eindredactie: Thomas Verniest

Nummer 22, mei 2024
Verschijnt minstens éénmaal per jaar.

Je vindt de vorige Nieuwsbrieven en ook deze, in kleur nog wel, op <https://www.ksa.be/themas/altijd-jarig>

1. "De K in KSA van (eer)gisteren tot (over)morgen" (gezien door de bril van Noël)

De jaren vijftig...

Ik keer terug naar de beginjaren '50 van de vorige eeuw. In 1954 word ik jongknaap in de KSA van bond 's Gravenwinkel in Torhout. Het is een 'vakantiebond'. De activiteiten beperken zich tot de vakantieperiodes. Naast twee leiders is er ook een proost: een pater van Scheut. Ik word niet zomaar jongknaap. Er moeten 'proeven' afgelegd worden. Zoals het van buiten kennen van het jongkapen-gebed en -wet.

Om Sint-Gerolf niet te vergeten. Zijn leven als voorbeeld voor mijn leven. Niet benijdenswaardig als je het me nu vraagt. Het internet geeft me meer informatie over de levensloop van "Gerulfus". Zoon van een adellijke familie uit Merendree (omgeving Drongen) 740-750. Eén van de oudste martelaren van Vlaanderen. Vermoord door zijn vormselpeter, op de dag van zijn vormsel. Geen stichtend verhaal als voorbeeld. Wat die Gerolf precies bij KSA komt doen is me nog altijd een raadsel.

De jongknapenwet

En de betekenis van de PX op het borstschildje van ons donkerblauw uniformhemd. XP is het monogram van Christus. De Chi en de Rho, de beginletters van het Griekse woord voor 'de gezalfde'. In KSA is het een PX! GEEN Chiro! Dat is voor die andere 'concurrerende beweging'.

De proost is een 'inwonend priester-leraar' van het Torhoutse St.-Rembertcollege. Als hoogtepunt: het kamp. Zo ook mijn eerste tentenkamp in 'De Schans' in Hulst.

v.l.n.r.: Michel Goeman, Noël Bossuyt, Frans Dieussart, Paul Vandamme, Jan Vandamme, Raf Jacobs.

Als jongknaap dein ik mee op de algemeen geldende christelijke, katholieke levenssfeer van die vijftigerjaren. Katholieken deden in die tijd hun plicht zoals uitgeschreven in de tien geboden, aangevuld met zovele regels en bijkomende 'van-zelf-sprekend-heden'. 'De Plicht' was trouwens de volkse naam voor 'het Parochieblad', het huidige Kerk & Leven. In die tijd het enige blad dat bij de gewone mensen in huis kwam, naast het plaatselijk weekblad op vrijdag.

Na het zevende leerjaar in de lagere school, word ik 'knaap'. De KSA-werking wordt een collegewerking. Elke woensdag een namiddagactiviteit. Met een paar leiders en een proost als voortrekker. Die collegewerking wordt doorgetrokken in de vakantieperiodes.

Ook daar een leidende rol voor de proost. Elke morgen een bezinningswoordje in de openingsformatie. 's Avonds een avondwoordje met zegen en "O Heer, d'avond is neergekomen... Knielen, knielen, knielen wij neder..." En op elk kamp tenminste één misviering. Hij werkt ook een soort van 'religieuze kernwerking' uit. Niet voor iedere knaap. Alleen 'de beste zijn goed genoeg'. Om ik weet niet welke reden behoor ik daar bij... Daar wordt voor mij die mysterieuze formule geboren: $\frac{3+1}{1}$ Elke avond 3 Weesgegroeten en 1 extra voor KSA op 1 meter van jouw bed. Zo liep dat toen. De K van KSA was opgenomen in de algemeen geldende katholieke levenssfeer. En ik vond het goed zo...

v.l.n.r.: Pol Carette, Jan Vandamme, Raf Jacobs, Julien d'Aussy, Noël Bossuyt, tweede boot: Frans Dieussaert, Paul Wostyn, Wilfried Mortier

Er komt beweging...

De jaren 60 kondigen zich aan. Ik volg aan de normaalschool in Torhout de onderwijzersopleiding. Als jonghernieuwers hebben we geen volwaardige leider. Wel een proost. Eén die bij velen onder ons hun leven een bepaalde richting zal geven. Hij is ook titularis van de Poësis in het St.-Rembertcollege. Met hem leggen we een eigen weg af. Niet alleen de klassieke jeugdbewegings-activiteiten. Maar bezoeken, gesprekken, exploraties. Met de fiets volgen we de uitbouw van de Deltawerken (indruk-wekkende waterkeringswerken in Zeeland) in de Vrouwenpolder in Veerle in Zeeuws Vlaanderen. In Leiden voeren we een gesprek met een dominee over de voor ons onbekende 'eenheid van de christelijke kerken'. Met de fiets bezoeken we Rotterdam met de Euromast en de Bijenkorf. We keren terug via het eiland Beveland. We slapen op een boerderij en beluisteren het relaas van de boer over de overstromingsramp in 1953. Tijdens een 'winterweekend' bij de paters van Steenbrugge hebben we een gesprek met Jan Verroken, een prominente Vlaamse, katholieke politicus.

We spreken er ook met een lekenhelpster werkzaam in Bolivia. Zelf maak ik een 'studie' over het Lam Gods in Gent en de Vlaamse Primitief Hugo Vander Goes in het museum van Brugge. Onze horizons worden verruimd op sociaal, cultureel en religieus vlak. Er komt wat beweging in die volgzame christelijke katholieke die ik ben.

Over proosten...

Ik heb in KSA heel wat proosten gekend. 's Gravenwinkel Torhout was een gemengde bond. Onder het schooljaar een collegebond. Tijdens de vakantieperiodes een parochiebond. In de zestigerjaren waren er heel wat priesters werkzaam in het Torhoutse Sint-Jozefsinstituut. Na hun studies kregen de nieuw gewijde priesters vrij dikwijls een benoeming in het onderwijs als leraar of leraar met bijkomende toezichtsoverdracht. Enkelen daarvan kregen daarbij ook een proostentaak in de KSA. Zo had onze KSA bond voor elke ban (leeftijdsgroep) een eigen proost.

In het lokaal Pluto KSA Torhout, v.l.n.r.: Arthur Goethals, Lode Cafmeyer, Pol Wostyn, proost Roger Wittouck, Jozef Schutyser, Joël Bossuyt (met half hoofd), Lionel Sap, Norbert Fiems aan de accordeon en Noël Bossuyt

Daarboven was er ook nog de bondsproost. Ik draag heel wat fijne herinneringen aan die proosten mee. Sommigen onder hen waren bij elke openings- en slotformatie aanwezig. Heel dikwijls met een proostenwoordje. Anderen woonden de namiddagactiviteiten geheel of gedeeltelijk bij en maakten de verplaatsingen met de fiets mee naar Zevenkerken of Merkenveld. Ze waren een soort 'volwassenbegeleiding'. Als het nodig was traden ze ook wel eens 'berispemd' op. Ze trokken mee op weekend en op kamp. Als jongknapienleider hadden we elke maandagavond leidersvergadering. Met een proostenwoordje.

Meestal een soort bezinning op onze leidersopdracht. Sommige proosten waren daar heel sterk en vindingrijk in. Van 'geïmproviseer à la minute' was er geen sprake.

Op bepaalde momenten was de proost ook een brugfiguur. Tussen de school en de KSA, als er spanningen waren om ik weet niet welke redenen. Of met de ouders van een leider als de schoolresultaten minder goed waren... Bij sterke proosten kon je altijd terecht. Sommige proosten hebben mijn levensweg mee getekend. Positief, maar niet in alles en altijd. Hun aanpak en hun voorbeeld lieten een (sterke) indruk na. Zo iemand wilde ik (niet) worden...

Eerste Lourdeskamp augustus 1964, E.H. Daniel Beernaert, E.H. Jef Ravelinghien, Mgr. Emiel Jozef De Smedt, gouvproost Eugene Laridon

Leider zijn...

In de grote vakantie van 1962 volg ik het leiderskamp. Daar hoor ik priester Jozef Ots, federatieve proost van KSA, vertellen over de IKSJ (Internationale Katholieke Studerende Jeugd), over studie-arbeid en milieuwerving. Het zijn voor mij nieuwe begrippen.

In het werkjaar '62-'63 word ik bondsleider. De knapenleiding zoekt een kampplaats voor hun tentenkamp in de komende zomer. Ze hebben hun oog laten vallen op de bosrijke omgeving van Bons-Secours, bij Péruwelz, vlak aan de Franse grens. We trekken er liftend naar toe. Dat lukt niet zo vlot. Het is al een stuk in de namiddag als we de basiliek van Onze-Lieve-Vrouw-van-Altijd-durende-Bijstand voor ons zien opduiken. Dat haar "goede bijstand" ons zo van pas zou komen, hebben we enkele uren later ondervonden. We zoeken een geschikte slaapplek voor zes jonge gasten, in KSA-uniform. We bellen aan bij de pastoor. Ik denk dat het de PX is op ons uniform die hem zo positief doet reageren. Hij verwijst ons door naar het nabije zusterklooster. Hij introduceert ons bij moeder-overste met een telefoontje. Even later zijn we hartelijk welgekomen. We krijgen avondeten, slaapgelegenheden en ontbijt aangeboden in ruil voor één uur aanbidding in de kapel. Dit is echte goede bijstand! En geloof me, nog nooit was bidden zo plezierig!! Wat de PX op een uniform toch kan!

Gekruisigde Jezus op tentenkamp Mirwart, 1966 (?)

Het geloofsleven van de studerende jeugd in Vlaanderen

Op het einde van de jaren 50 en begin jaren 60 van vorige eeuw was Jan Cocle gouvoproost. In de bibliotheek van onze archiefzolder vind ik het boek "Geloofsleven van de studerende jeugd in Vlaanderen". Een uitgave van uitgeverij Patmos. Auteur: Jan Cocle. Het boek is het resultaat van een onderzoek bij de adolescenten van het vrij onderwijs en voorwerp van een voordracht gehouden op het paascongres van het vrij onderwijs in 1960 in Heverlee. In deel 1 van het boek ontwikkelt hij het geloofsleven van de studerende adolescent: geloofskennis, geloofsbeleving, geloofsmoeilijkheden, het morele leven van de studerende jongvolwassene en de geestelijke roeping bij de studerende jeugd. In deel 2 gaat het over het levensmilieu in de godsdienstige ontwikkeling van de studerende jeugd: milieu en milieu-beïnvloeding, de familie, het Instituut (Kerk), de K.A.-beweging als opvoedende factor. In deel 3 komen een aantal opdrachten aan bod: spiritualiteit van de studerende, gezamenlijke zielzorg, eisen van de moderne catechese en eisen van de moderne opvoeder. Op blz. 155 besluit de auteur: *'Niemand kan de weg bepalen welke God bewandelt om die of die mens te ontmoeten of opnieuw te ontmoeten. "God is het meest persoonlijke levensverhaal van de mens", schrijft R. Guardini. Maar dat neemt niet weg dat "gelovig worden en gelovig zijn" niet voor iedereen hetzelfde is: de mens die opgesloten in zijn particuliere wereld voor zich, in zich en boven zich een andere werkelijkheid ontdekt... God werkt in de schoonheid van de natuur en de kunst, in de zuiverheid van kinderoegen, maar ook in het hart van het genot, in de nietigheid van deze wereld... In het getuigenis van jeugd, vreugde en vrijheid groeit de wereld van God...*

Deze geloofswereld en geloofsfeer delen de verschillende KA-bewegingen. KSA is er één van.

Nieuwe accenten en uitdagingen...

In augustus hoor ik op de IJzerbedevaart de naam van 'Eugeen Laridon' vallen. Hij wordt de vierde gouvproost van KSA Noordzeegouw. Die naam is mij niet vreemd. Op een Hernieuwermale in 'Zon en Zee' in Westende had ik met hem kennis gemaakt als bondsproost van KSA Meeuwennest Oostende. In de loop van de avond-uiteenzetting door gouvproost Jan Cogle ontspan zich een pittige discussie tussen Eugeen Laridon en Jan Cogle. Deze Eugeen Laridon wordt de nieuwe gouvproost.

Elk jaar trekken de oudste geledingen van bond 's Gravenwinkel op tentenkamp: Genk Melberg, Maboge langs de Ourthe, Mirwart in de omgeving van St.-Hubert. Het zijn hoogdagen van groepsbeleving, kameraadschappelijke inzet en religieuze beleving. In een kampwet worden die accenten geformuleerd. We bouwen een "stille plek" en een stuk van een dikke 'kommel' moet op een gesjord kruis de gekruisigde Christus voorstellen. Bezinningsmomenten, het proostenwoordje, het KSA-gebed, de avondzegen en het avondlied, natuurbeleving en kameraadschap zijn condensaties in een zoekende geloofsbeleving.

Ondertussen ben ik mijn derde opleidingsjaar begonnen in de Torhoutse normaalschool. Ik ben jongknappenleider en lid van de werkgemeenschap jongknappen van de gouw.

Begin 1963 word ik adjunct-gouwhoofdman voor jongknappen. In de paasvakantie maak ik de geboorte mee van het Jong-Vlaams-Vormingskamp op Hernieuwenburg in Wielsbeke. Dat is een eerste accent dat de nieuwe gouvproost legt. Een sterke uitbouw van de KSA als jeugdbeweging en een doorgedreven vorming voor de leiders. Op de Torhoutse normaalschool komt gouvproost Laridon de "Pelgrimage van de Vlaamse studenten" voorstellen, naar het voorbeeld van wat er in Chartres (Frankrijk) en Den Bosch (Nederland) gebeurt. Het is een tweedaagse voettocht van Brugge naar Dadizele met heel wat aandacht voor gesprek, bezinning en gebed. Ik stap mee in de tweede pelgrimage. Met mij ook een paar van onze Torhoutse KSA-proosten.

Einde van deel 1.

Noël Bossuyt

2. Dienstverlening van de werkgroep archief

Het stemt ons tevreden dat er opnieuw en door verschillende mensen beroep gedaan werd op het archief dat we op ons gouwsecretariaat in Gullegem bewaren. **KSA Sijsele** (90 jaar), **KSA Lo** (45 jaar) en **KSA Wevelgem** (90 jaar) vierden een jubileum en ontleenden uniformen, vlaggen, foto's en affiches. **KSA Schuiferskapelle** wil volgend jaar hun 40ste verjaardag vieren en vroeg zich af of ze inderdaad zo oud waren, wat correct is.

Deze zomer vieren de hemen hun 75-jarig bestaan. In 1949 werd **het eerste Monsalvaet** door de bisschop ingewijd. Hoe ver staan we nu, hoe zijn de hemen geëvolueerd en wat zijn de plannen? Er is reden om te feesten. **Astrid en Herman** doorspitten de archieven met de bedoeling om samen met **Bert Gilté** (voorzitter KSA Hemen vzw) een **tijdslijn** op te stellen.

Michel Deruytere (KSA Gullegem) deed beroep op ons voor een artikel rond sterrenstoeten. Dat artikel verscheen in 't Meiboompje, het heemkundig tijdschrift van Gullegem en nemen we later ook op in één van onze nieuwsbrieven. **Wim Verleene** (KSA Oostende Meeuwennest) ontleende de dia's uit de schenking van Wim Lievens om die te digitaliseren. Van **Guy Algoet** kregen we nog een deeltje archief uit zijn periode als gowproost van de jongknepen (1960-1982) en van **Jan Van Damme** (KSA Torhout – jaren '60 en prof. dr. emeritus hoogleraar met opdracht, onderwijskunde KU-Leuven) schonk ons een doos met persoonlijk archief. De ontsluiting daarvan staat op de planning.

Herman Leber

3. Een beroep op onze expertise

Onze kennis van de historiek in KSA en ervaring bij het bewaren en ontsluiten van archief wordt naar waarde geschat. We konden en mochten die verspreiden via verschillende kanalen.

Astrid zorgde ervoor dat in het leiderstijdschrift *Kompas* verleden en heden aan bod kwamen. Ze maakte een 100-vragenkuis die in de nationale bladzijden een plaats kreeg. **Eric** was opnieuw present op de paascursus hoofdanimator. Hij zorgde er voor de historische noot en deed de bondsleiders-in-spe zoeken en snuisteren in het verleden van hun bond. **Hannes** interviewde Jonas Winterland (pseudoniem). Deze singer-songwriter was lid van KSA Wytewa Roeselare. Het interview werd opgenomen in *Kompas* en kun je ook in deze nieuwsbrief lezen. Het **CJT** (centrum voor jeugdtoerisme) deed op onze expertise een beroep. Zij verplaatsten hun archief omwille van een groot onderhoud aan het gebouw waar het bewaard werd en vroegen zich af wat ze er in de toekomst best mee doen. Hoe moeten ze

verder aan de slag om zicht te krijgen op wat ze hebben en wat moeten ze bewaren en wat niet? Het archief gaat grotendeels naar het KADOC om daar ontsloten te worden.

In 2028 bestaat **KSA 100 jaar** en Eric, Herman en Bert zaten samen met de nationaal coördinator om de eerste ideeën en voorstellen af te toetsen. Wat zijn de kansen, waar moeten we op inzetten en wat zijn valkuilen? Wouter, Bert en Eric zijn al volop aan het brainstormen voor het komende jubileumboek 100 jaar KSA Noordzeegouw. Binnenkort worden 'experten' aangesproken om één van de honderd bijdragen te schrijven over KSA-items.

Ondertussen ordenen we rustig verder in het KSA-secretariaat. We beschrijven het archief van gowproost Laridon, blijven de foto's de permanente zorg geven die nodig is en vullen lijsten en dozen verder aan. We kwamen in de voorbije periode drie keer samen in ons gouwsecretariaat om daar op onze archiefzolder aan de slag te gaan.

Herman Leber

4. KSA Noordzeegouw op Mariabedevaart naar Dadizele (nacht van 27-28 september 1958)

In de grote vakantie van 1959 zou KSA Noordzeegouw voor de vijfde keer op bedevaart trekken naar Lourdes. Het werkjaar 1958-1959 werd tot Lourdesjaar uitgeroepen. In de nacht van 27 en 28 september had een eerste activiteit plaats. Driehonderd bedevaarders vertrokken voor een nachtelijke sterfakkeltocht vanuit vijf plaatsen rond Dadizele. Na een tocht van ongeveer 15 km zou de bisschop, Mgr. De Smedt, om middernacht in de basiliek tijdens een eucharistieviering een zendingsrede houden.

Achtenvijftig KSA'ers van Oostende, Veurne, Brugge, Oostkamp en Torhout stapten onder leiding van gids Arnold Verstraete richting Dadizele.

In Rumbeke reed een auto in op de groep. Er waren negentien slachtoffers, waaronder twee dodelijk. Arnold Verstraete overleed onmiddellijk. Het andere dodelijke slachtoffer, de Oostkampse bondsleider, Ghislain Lescouhier overleed 's anderendaags. De bestuurder pleegde vluchtmisdrijf.

Uitvaart van Arnold Verstraete.

BID GOD TOT ZIELERUST VAN DE
Jongeheer
ARNOLD VERSTRAETE
zoon van Heer wijlen Henri
en Mevrouw Maria Sioen
geboren te Ledegem, 2 februari 1942 en smartvol
overleden te Rooselate, 28 september 1958, na
ontvangen te hebben de H. Olie.
Leerling van de 3de Latijnse in het Klein Seminarie
te Rooselate. — Lid van de K.S.A.

Ghislain Lescouhier, toenmalig bondsleider van KSA-Oostkamp, leerling van retorica in St-Lodewijkscollege, 65 jaar geleden.

Uitvaart van Arnold Verstraete.

Van links naar rechts: Dany Dewulf, Noël Keirsbilck, patiënt Gabriel Dujardin, Gilbert Keirsbilck, Alain Lepage en Luc D'Hoore, internen van het Klein Seminarie kwamen op bezoek met priester Modde, proost van KSA Oostkamp.

In ons archief bevinden zich het verzekeringsdossier, een aantal kranten-artikels en sedert dit voorjaar ook een fotoalbum met een reeks foto's die getuigen van dat ongeval en de dagen nadien. Gaby Dujardin, oud-bondssecretaris van KSA Ten Rode Oostkamp, schonk het album tijdens een bezoek aan het archief in Gullegem op 1 april vorig jaar. Hij was zelf één van de slachtoffers (een schedelfractuur en een zware open beenbreuk waar hij jaren later nog last van had). Jarenlang koesterde hij dat album. Nu ligt het op een plaats waar het met zorg bewaard zal worden. Het illustreert een droevig moment in de KSA-geschiedenis en is daardoor een bijzonder waardevolle aanwinst.

Gaby Dujardin en Herman Leber

5. Overlijden Bert Van Brabant

Bert Van Brabant was een rasechte Bruggeling, geboren op 7 januari 1930 en overleden op 8 maart 2024 in een hoge leeftijd van 94 jaar. Reeds in zijn jeugd was hij actief in de Brugse KSA en op een geheimzinnige toon sprak hij later over de "Zwigende Ede". Maar daar "zwiggen we over".

Bert was leraar, directeur, pastoor-deken en toch ken ik hem best als enthousiaste gouvproost voor de knapen. Een gedreven gouvproost van 1963 tot 1969.

Bert stond aan de basis van de befaamde "Knapengidsenkampen" toen dit nog een echte opleiding van gids werd genoemd en het Gidsenboekje en Gidsenproef werd gelanceerd. De eerste Gidsenkampen gingen nog door te Wielsbeke op Hernieuwenburg en later te Varsenare, vandaar de naam Varsika. Bert was een echte bewogen leider: enthousiast en gedreven.

Zelf bij regenweer op kamp kon hij de zon laten schijnen. Bert was een trouwe man die we tot op hoge leeftijd bleven kennen. Hij woonde autonoom op Kristus-Koning te Brugge en verbleef maar dertig dagen in het rusthuis Vogelzang te Sint Michiels. Nu rust hij na al zijn KSA- en Kerkwerk in vrede.

Ward Poppe

6. Singer-songwriter Jonas Winterland

“KSA heeft me geholpen om uit mijn schelp te komen”

Jonas Winterland (42) - echte naam: Philip Vermeire - kennen we als zanger en schrijver van uiterst breekbare, persoonlijke liedjes. “Mensen zijn gemaakt van dun papier”, luidde de titel van zijn eerste album uit 2013. Intussen volgden nog drie platen en groeide de nochtans introverte persoonlijkheid uit tot een van de allerbeste Nederlandstalige songwriters. Zelfs zijn vrienden uit KSA Wytewa Roeselare - waar Philip van kleins af lid en ook jaren leider was - hadden het destijds niet in hem gezien.

“Ik werd KSA’er van zodra het kon, samen met enkele klasgenootjes. In Roeselare - een KSA-bond met enkel jongens - was dat vanaf het derde leerjaar”, vertelt Philip, die vandaag in het Vlaams-Brabantse Merchtem woont en aan een vijfde album werkt. “Ik doorliep alle leeftijdsgroepen en werd daarna leider en oud-leider tot rond mijn 22ste. ‘Leiders’ waren bij ons de actieve leiders uit het vijfde en zesde middelbaar, ‘oud-leiders’ zij die hogere studies deden in Gent, Leuven of elders, en daardoor niet meer wekelijks in leiding stonden, maar wel mee gingen op kamp en meehielpen waar ze konden. Ik maakte ook alle kampen mee, telkens het hoogtepunt van het werkjaar. In Roeselare besteedden we de halve zomer aan de voorbereidingen.”

“Wat me aantrok in de KSA, was dat het niet alleen sport was, of niet alleen het verhalende, of niet alleen sjoeren, maar alles samen. Als leider leefde ik me vooral uit in onze heel goed uitgewerkte kampthema’s. Het verhaal was voor mij heel belangrijk. Ik was leider bij de jongknappen, toen derde tot en met zesde leerjaar, maar toen we een kabouterafdeling oprichtten voor het eerste en tweede leerjaar, werd ik daar leider van. Om dezelfde reden: de verhalen. Heel vaak schreef ik de kampverhalen en werkte de sketches uit.

Jonas Winterland

“Ik was niet de meest extraverte, maar het dagelijkse verteluurtje op kamp nam ik graag op mij. Dat was kort na de middag, voor veel leiders het moment om aan *decompressie* te doen tijdens een middagdutje. Maar niet voor mij, ik vond dat vertellen het leukste van de dag.”

Kampthema’s, zoals hier Schotland in 2003, waren het stokpaardje van Philip.

“Respect voor wat ik goed kon”

“Ik was niet het type leider dat schreeuwend gelijk wou krijgen, maar ik probeerde een goede klik te hebben met mijn gasten”, herinnert Philip zich. “Ik was zeker niet de strengste, maar benoemde wel wat niet oké was. In mijn laatste jaren als gewoon lid van de KSA had ik het soms wat lastig tegenover de meer assertieve types, maar niet meer als leider. Daar dwong je ook respect af door creatief te zijn of een fijne activiteit te bedenken. Met wat ik goed kon dus. Bij ons was er ruimte voor elk type leider: anderen waren enorm creatief in het bouwen van een Tibetaanse tempel, een cowboysaloon... In de leiding werkte ik samen met mensen met wie ik anders nooit zou zijn omgegaan.”

“Zo’n uitgaander was ik niet, maar natuurlijk volgde na de voorbereidingen ook al eens een cafébezoek en ging het er ’s avonds op kamp gezellig aan toe onder de leiders. Toch herinner ik me de ongeschreven regel dat je de volgende ochtend fris aan het ontbijt verscheen. ’s Morgens niet wakker genoeg, dat kon ècht niet. Ik was verontwaardigd toen een tante zich liet ontvallen dat je in de KSA alleen maar leerde roken en drinken. Net alsof je dat elders niet zou leren! Als er één plaats is waar je op een goede manier met het uitgaan vertrouwd raakt, dan toch wel in de jeugdbeweging. Als mijn kinderen - ze zijn nu zeven en acht - hun eerste pintje zullen drinken, hoop ik dat het daar zal zijn.”

Philip als leider op kamp met KSA Wytewa, zomer 2002

Geen gitaar aan het kampvuur

Wie denkt dat de leden van KSA Wytewa toen aan het kampvuur al optredens konden meepikken van de jonge Jonas Winterland, heeft het helemaal verkeerd voor. “Ik was een muzikliefhebber, maar zeker niet de leider die zijn gitaar meenam op kamp. Op dat vlak ben ik een laatbloeier. Ik studeerde al in Leuven toen ik gebeten raakte om zelf liedjes te maken. Behalve voor dat verteluurkje had ik in de KSA gigantische podiumvrees. Nee, de muziek was echt een volgend hoofdstuk in mijn leven. Mijn eerste cd is al van enkele jaren na mijn KSA-tijd. Toen ik op Dranouter speelde en daar enkele ex-collega-leiders ontmoette, vonden ze het cool, maar zeiden ook dat ze dat echt niet in mij gezien hadden. Stille waters...”

Welke KSA-vaardigheden Philip vandaag nog van pas komen? “In de jeugdbeweging leer je heel veel tegelijk. Maar voor een timide jongen als ik was het sociale aspect heel belangrijk. Op dat vlak heb ik er heel veel opgestoken. Een tijd was ik hoofdleider van een van onze drie afdelingen bij de jongknappen. In die functie moest ik afspraken maken met de directeur van de school waar onze activiteiten doorgingen. Iemand opbellen om iets te regelen, dat vond ik vroeger vreselijk. Maar als leider moest je dat soms doen. Daarnaast ontdekte ik in de KSA zeker ook het creatieve. Ik leerde er dat ook het mindere alfamannetje respect kan afdwingen met wat hij goed kan. KSA heeft me geholpen om uit mijn schelp te komen.”

Hannes Hosten

7. De verhalenplukker

Beste vriend van KSA Noordzeegouw en de KSA-hemen in Westouter,

Weet je nog? Die fijne tijd in Monsalvaet, Parsifal en/of Lanceloot in het kleine Westouter (Heuvelland)? 75 jaar lang al zwaaien wij de poorten wagenwijd open voor (jeugd)groepen. En ja, dat zullen we vieren!

Dit is dus een 'save the date': **zet 31 augustus 2024 met stip in jouw agenda.** Vanaf de middag is iedereen welkom voor een glaasje, een exclusieve blik op die voorbije 75 jaar en

75 jaar ... dat is heel wat. Denk maar aan die duizenden kilo's spaghetti, die gekste decors, ontelbare vriendschappen (en liefdes), talloze kampliedjes ... maar vooral die vele prachtige (jeugd)herinneringen die in Monsalvaet, Parsifal en Lanceloot zijn ontstaan. Mochten de muren kunnen spreken, ze brachten prachtige verhalen. Dat doen ze niet, daarom plukken we ze bij jou. Voor ons feest willen we **jouw herinneringen verzamelen of die mooie complimenten** 😊.

Je denkt ongetwijfeld spontaan aan iets, **klik nu op onderstaande afbeelding** (digitale versie) **en deel die gedachten met ons.** Je kan **jouw anekdotes ook opsturen naar KSA Noordzeegouw.** Dwarsweg 1, 8560 Gullegem.

Dankjewel!

*Onze werkgroep, Bovenste rij: Bart Dewitte, Herman Leber, Astrid Hooijberg, Noël Bossuyt
Onderste rij: Hannes Hosten, Thomas Verniest, Eric Colenbier, Wouter Vanhee.*

Deze en de vorige Nieuwsbrieven zijn nog altijd te lezen op de website van KSA Nationaal.

Ook vind je ons terug op **Facebook**: "Altijd Jarig KSA NZG"
Liken en daarna kan je ons verder volgen.

Wie wil kan de *Nieuwsbrief* ook digitaal krijgen i.p.v. per post.
Te melden aan: altijdjarig@ksanoordzeegouw.be

KSA Noordzeegouw, Dwarsweg 1, 8560 Gullegem (Wevelgem)

Met onze archiefgroep houden we een adressen- en mailbestand bij van oud-leid(st)ers en sympathisanten met de bedoeling om onze nieuwsbrieven, uitgaven en activiteiten kenbaar te maken. Wie in onze werking geïnteresseerd is of op onze werking beroep deed, ontvangt deze informatie.

Wie wil uitschrijven kan dat via het mailadres altijdjarig@ksanoordzeegouw.be en we geven geen gegevens door aan derden.

Wil je behoren tot **"de Vrienden van het archief"** en deze *nieuwsbrief* voortaan blijven ontvangen? Contacteer ons. Je kunt bij ons ook terecht voor archiefschenkingen, vragen of raadpleging... of zelfs financiële steun: BE74 4675 0073 5107 **werkgroep Altijd Jarig, Herman Leber (050/39 29 18) of KSA Noordzeegouw (056/40 48 12) of altijdjarig@ksanoordzeegouw.be**